

ນາທີ 1

ນາມ

ความເປົ້າມາແລະຄວາມສຳຄັງຂອງປົກກາ

ກາຮັນລົ່ງຫລາຍຮູບແບບ ເປັນກາຮັນລົ່ງລືນດ້າຮ່ວງປະເທສຈາກຜູ້ລົ່ງຂອງໄປສິຜູ້ຮັບລືນດ້າ ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບກາຮັນລົ່ງຕຶງແຕ່ສອງຮູບແບບຂຶ້ນໄປ ອາຈະເປັນກາປະສົມຮ່ວງກາຮັນລົ່ງທາງທະເລ ທາງອາກາສ ທີ່ອທາງນົກກໍໄດ້ ກ່ອນທີ່ຈະມີກາຮັນລົ່ງດ້ວຍຕຸ້ລືນດ້າອັນເປັນຈຸດເຮັ່ມຕົ້ນຂອງກາຮັນລົ່ງຫລາຍ ຮູບແບບ ກາຮັນລົ່ງລືນດ້າຈາກສານທີ່ໜຶ່ງໄປຢັງອັກສານທີ່ໜຶ່ງ ຜູ້ລົ່ງຂອງຈະເປັນຜູ້ຕິດຕ່ອກມີສັງຄູ້ງຢານລົ່ງ ແຕ່ລະຫົວ ໂດຍຕຽງ ແລະນຸ່ງໄປທີ່ຮູບແບບກາຮັນລົ່ງເພີ່ມຮູບແບບເດືອວ ແຕ່ເນື່ອມີການນຳຕຸ້ລືນດ້ານາໃຊ້ໃນ ກາຮັນສັງການໃຊ້ຮູບແບບກາຮັນລົ່ງເພີ່ມຮູບແບບເດືອວໄນ້ອ່ານສອນຄວາມຕ້ອງກາຮັນຜູ້ລົ່ງຂອງໄດ້ຈິງ ຕ້ອງມີການປະສົມຮູບແບບກາຮັນລົ່ງເພື່ອຫົວຂັນລົ່ງລືນດ້າໄປຢັງຈຸດໝາຍປລາຍທາງຕາມສານທີ່ຜູ້ລົ່ງຂອງ ຕ້ອງການ ໂດຍຍົດຫລັກແໜ່ງຄວາມປະຫຍັດ ແລະປະລີທີ່ກາພສູງສຸດຂອງກາຮັນລົ່ງແຕ່ລະຮູບແບບ

ດ້ວຍເຫດຖືທີ່ແຕ່ລະຮູບແບບຂອງກາຮັນລົ່ງຈະມີຫລັກເກົດທີ່ກຳຫັນດ້ວຍການຮັບຜິດຂອງຜູ້ຂັນລົ່ງໄວ້ເຈົ້າ ກລ່າວັດ້ວື ກາຮັນລົ່ງທາງທະເລຈະມີຫລັກເກົດທີ່ເປັນໄປຕາມກູ້ແໜ່ງກຽງເຢັກ ກາຮັນລົ່ງທາງອາກາສ ຈະມີ ຫລັກເກົດທີ່ເປັນໄປຕາມອຸ່ນສັງຄູ້ງກາຮັນວົງວ່ອຣ໌ຊ່ວ່ອ ແລະກາຮັນລົ່ງທາງນົກຮ່ວງປະເທສໃນທີ່ປູ້ໂຮປະຈະ ມີຫລັກເກົດທີ່ເປັນໄປຕາມອຸ່ນສັງຄູ້ງກາຮັນລົ່ງລືນດ້າທາງຮດໄຟທີ່ໂຮ ຊີມ ແລະອຸ່ນສັງຄູ້ງກາຮັນລົ່ງລືນດ້າ ທາງຮດຍັດ ທີ່ໂຮ ຄວາມຮັບຜິດຂອງຜູ້ຂັນລົ່ງຕາມກູ້ເກົດທີ່ເຫັນໄ້ໄດ້ກຳຫັນດ້ວຍຫລັກເກົດທີ່ຄວາມຮັບຜິດ ຂອງຜູ້ຂັນລົ່ງ ຮະຍະເວລາເຮັ່ມຕົ້ນແລະລື້ນສຸດຄວາມຮັບຜິດ ຂໍ້ອຍກວັນແລະຂ້ອຈັກຄວາມຮັບຜິດຂອງຜູ້ຂັນລົ່ງ ອາຍຸຄວາມຝ່ອງຮັບຜູ້ຂັນລົ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ ດັ່ງນັ້ນ ປະເທັນທາງກູ້ໝາຍຂອງກາຮັນລົ່ງຫລາຍຮູບແບບ ຈຶ່ງນີ້ວ່າ ຄວາມຮັບຜິດຂອງຜູ້ຂັນລົ່ງຕ່ອງຜູ້ລົ່ງຂອງຕາມສັງຄູ້ງຢານລົ່ງຫລາຍຮູບແບບຈະເປັນໄປຕາມກູ້ເກົດທີ່ຂອງ ກາຮັນລົ່ງຮູບແບບໄດ້

แม้ว่าในปี ค.ศ. 1980 องค์การสหประชาชาติได้จัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขนส่งหล่ายรูปแบบระหว่างประเทศ เพื่อร่วมรับระบบการขนส่งหล่ายรูปแบบ อนุสัญญานี้ได้สร้างหลักกฎหมายใหม่เพื่อใช้บังคับแก่กรณีที่ผู้สั่งของทำลัญญาไว้จ้างผู้ขนส่ง ให้ทำการขนส่งสินค้าของตนในลักษณะที่เป็นการขนส่งหล่ายรูปแบบ อนุสัญญานี้ได้กำหนดลักษณะ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ขนส่งที่ทำลัญญาขนส่งหล่ายรูปแบบเป็นอีกเรื่องหนึ่งแยกต่างหากจากกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งที่ใช้บังคับเฉพาะแต่ละรูปแบบ หากผู้สั่งของไว้จ้างบริการขนส่งประเภทนี้จะใช้หลักกฎหมายในอนุสัญญานี้บังคับแก่การขนส่งตลอดเส้นทาง ไม่ว่าการขนส่งนั้นจะแบ่งออกเป็นกี่ช่วง และใช้รูปแบบการขนส่งกี่รูปแบบก็ตาม แต่ปัจจุบันอนุสัญญานี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ

ในประเทศไทย ก่อนที่พระราชนูญติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534 (พรบ.) จะมีผลบังคับ เมื่อเกิดกรณีพิพาทเกี่ยวกับลัญญาขนส่งทางทะเล ศาลได้ปรับใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ปพ.) เรื่องรับขน เป็นบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยึดกับลัญญาขนส่งทางทะเล และได้ปรับใช้ ปพ. เรื่องรับขน ต่อข้อพิพาทเกี่ยวกับลัญญาขนส่งระหว่างประเทศทางอากาศ และลัญญาขนส่งหล่ายรูปแบบด้วย โดยศาลมีอว่าลัญญาขนส่งหล่ายรูปแบบเป็นลัญญาที่มีผู้ขนส่งหล่ายคนหล่ายทอดตามมาตรา 618 ปพ. ทำให้ผู้ขนส่งทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งนั้นต้องรับผิดร่วมกันต่อผู้สั่งของในฐานะลูกหนี้ร่วม แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้ขนส่งคนใดมิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย สูญเสียหรือการสูญเสียของผู้สั่งของ ผู้ขนส่งคนนั้นก็ไม่ควรต้องรับผิดอย่างใด เพราะได้ปฏิบัติหน้าที่ตามลัญญาขนส่งโดยชอบแล้ว แต่ด้วยผลของมาตรา 618 ปพ. ทำให้ผู้ขนส่งคนนั้นต้องรับผิดกับผู้ขนส่งทุกคนต่อผู้สั่งของด้วย หากพิจารณาตามหลักความผูกพันของลัญญา (Privity of Contract) เมื่อผู้สั่งของเป็นบุคคลภายนอกลัญญาขนส่งซึ่งระหว่างผู้ดำเนินการขนส่งหล่ายรูปแบบกับผู้ขนส่งซึ่ง ผู้สั่งของไม่ควรฟ้องให้ผู้ขนส่งซึ่งรับผิดได้โดยตรง บทบัญญัติของ ปพ. เรื่องรับขน จึงเป็นบทกฎหมายที่กำหนดความรับผิดแก่ผู้ขนส่งต่อผู้สั่งของที่แตกต่างกับกฎหมายที่ทั่วไป และทำให้เกิดความรับผิดแก่ผู้ขนส่งต่อผู้สั่งของทั้งที่มิใช่คู่ลัญญากับผู้สั่งของ

เมื่อ พรบ.มีผลบังคับใช้ ปัญหาความรับผิดชอบผู้ชั้นสูงต่อผู้ล่วงของ ในระบบการชนล่งulatory รูปแบบที่ได้ยุติลงไม่ ทั้งนี้เพราะขอบเขตความรับผิดชอบผู้ชั้นสูงภายใต้ พรบ. เริ่มนับแต่ได้รับลินค้า มาอยู่ในความดูแล ณ ท่าเรือต้นทาง เพื่อดำเนินการบรรทุกสินค้าลงเรือ และลื้นสุดความรับผิด ตาม พรบ. เมื่อมีการล่งมอบลินค้า ณ ท่าเรือปลายทาง พรบ. จะไม่นำมาบังคับต่อช่วงการชนล่ง ที่มิใช่ช่วงการชนล่งทางทะเล ดังนั้นจึงทำให้เกิดปัญหาว่าความรับผิดชอบผู้ชั้นสูงช่วงอันต่อผู้ล่วงของ หรือความรับผิดชอบระหว่างผู้ชั้นสูงด้วยกัน จะพิจารณาไปตามกฎหมายที่ได้ ปัญหาดังกล่าวนี้หากไม่มีการ วิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขย่อมทำให้ความรับผิดชอบผู้ชั้นสูงต่อผู้ล่วงของ ในระบบการชนล่งulatory รูปแบบตามกฎหมายไทยไม่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้คู่สัญญาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการชนล่ง ทะเลรูปแบบได้ทราบและเข้าใจก่อนหรือขณะที่กำลังชนล่งทะเลรูปแบบ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษา ในเรื่องนี้เพื่อหาแนวทางแก้ไข อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาและรองรับต่อระบบชนล่ง ทะเลรูปแบบที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระบบการชนล่งทะเลรูปแบบ
2. เพื่อศึกษากฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศเรื่องความรับผิดชอบ ผู้ชั้นสูงต่อผู้ล่วงของ ในระบบการชนล่งทะเลรูปแบบ
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ขอบเขตความรับผิดชอบผู้ชั้นสูงต่อผู้ล่วงของ ในระบบการชนล่ง ทะเลรูปแบบตามกฎหมายไทย
4. เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาความรับผิดชอบผู้ชั้นสูงต่อผู้ล่วงของ ในระบบการชนล่ง ทะเลรูปแบบตามกฎหมายไทยให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณีทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐาน

ตามหลักภาษาไทยลัญญาที่ว่า สัญญามีผลผูกพันเฉพาะคู่สัญญา กล่าวคือ คู่สัญญาเท่านั้น ที่มีลักษณะนี้ ความรับผิดตามลัญญา คู่สัญญาจะกำหนดให้บุคลภายนอกต้องมีหน้าที่หรือความรับผิดตามลัญญาหากได้ไม่ ดังนั้nlัญญาชนล่วงหล่ายรูปแบบผู้ส่งของทำกับผู้ชำนาญการชนล่วงหล่ายรูปแบบย้อมก่อให้เกิดผลผูกพันตามลัญญาเฉพาะผู้ส่งของและผู้ชำนาญการชนล่วงหล่ายรูปแบบเท่านั้น หากทำให้ผู้ชนล่วงช่วงอื่น ๆ ที่ไม่ได้ทำลัญญา กับผู้ส่งของต้องรับผิดต่อผู้ส่งของ ไม่

ขอบเขตการวิจัย

- แม้ว่าระบบการชนล่วงหล่ายรูปแบบมีล้วนเกี่ยวข้องกับการชนล่วงทางทะเล ทางอากาศ หรือทางบก แต่เนื่องจากการชนล่วงทางทะเลเป็นการชนล่วงหลักของการชนล่วงระหว่างประเทศ จึงจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะการชนล่วงหล่ายรูปแบบที่มีการชนล่วงทางทะเลเป็นการชนล่วงหลักเท่านั้น
- ด้วยเหตุที่การชนล่วงหล่ายรูปแบบสามารถทำได้ทั้งการชนล่วงภายในประเทศไทย และระหว่างประเทศ ไม่ว่าทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จึงจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะการชนล่วงหล่ายรูปแบบที่เป็นการชนล่วงระหว่างประเทศเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงลักษณะและการดำเนินงานการชนล่วงหล่ายรูปแบบ และเข้าใจถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดของผู้ชนล่วงต่อผู้ส่งของ ในระบบการชนล่วงหล่ายรูปแบบตามกฎหมายระหว่างประเทศและต่างประเทศ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการปรับใช้ประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ เรื่องรับชน และพระราชบัญญัติการรับชนของทางทะเล พ.ศ. 2534 ต่อการพิจารณาความรับผิดของผู้ชนล่วงต่อผู้ส่งของในระบบนี้ และทำให้สามารถเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่กรรฟีทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในระบบการชนล่วงหล่ายรูปแบบได้